

поучаване въ синагогата, приспособи на себе си реченото отъ Исаія, което са говори за Мессія, и рече, че той е онзи когото е проповѣдалъ пророкътъ. А Назорянитѣ ако и да са чудѣхъ за ученіето му, но са съблазнявахъ за долнійтъ му родъ, и за туй той не направи никакво чудо, но ги укори за невѣрството имъ, и каза, че „никой пророкъ не са почита въ отечеството си.“ Туй ги повдигна въ таквози негодование, щото го възведохъ на връхъ една гора върху която градътъ имъ бѣше съграденъ, за да го низринятъ; но Исусъ прѣминъ изъ помежду имъ безприпятственно; и като дойде въ Капернаумъ, засели са тамъ, ако и да останъ малко време тамъ до смъртъта си; защото непрѣстанно прѣминуваше отъ едно мѣсто на друго, като проповѣдаше, учѣше и цѣрѣше болнитѣ, които му принасѣхъ отъ сѣвѣдѣ. (Лѣк. ѿ. 15—32.).

§. 16. *Исусъ исцѣрва сынътъ на единъ царскій чиновникъ; призовава пакъ Петра и Андрея.*

Когато отиде вторый пѣтъ въ Кана, дойде нѣкой си чиновникъ на царъ Ирода, и го молѣше да исцѣри сына му, който лѣжеше боленъ въ Капернаумъ, а Исусъ му рече да са върне, защото сынъ му е здравъ. Като са връщаше той, срѣщнахъ слугитѣ си, които му казахъ, че вчера по седемъ часа сынъ му оздравѣ, въ този сщный часъ, въ който Исусъ му бѣ рекълъ че сынъ му е здравъ. Подиръ малко дни като са намѣрваше на брѣговетѣ на Тиверіадското езеро, повика вторый пѣтъ Петра и брата му Андрея, които въ онзи часъ ловѣхъ рыба. Като заминахъ по нататѣкъ, видѣ и двамата братя Юанна и Іакова,